

приложение въ мисълта. Азъ не говоря за проявата на Любовта въ сърцето, въ чувствата, но говоря за проявата на Любовта въ ума, въ мислитѣ.

Вие трѣбва да изучавате и свѣтлината, но не тази, която би ви прѣчила въ пжтя, а тази свѣтлина, която освѣтява пжтя ви и ви насърдчава. Запримѣрь, вечерно врѣме ти се заблудишъ въ нѣкоя мѣстность, луташъ се натукъ-натамъ, не знаешъ дѣ си, но яви ли се първиятъ лжчъ на слънцето, той хвърля свѣтлина на пжтя ти, и ти се ориентирашъ. Вие трѣбва да изучавате и мира, който внася вжтрѣшно спокойствие въ човѣка. Когато е миренъ човѣкъ? Военниятъ е миренъ, когато носи оржжието си на рамо. Оржжието прѣдставлява за него пълната кесия. Той я побутва и казва: „Миръ имамъ въ душата си!“ Защо? — Кесията ми е пълна. Когато кесията му е празна, той нѣма миръ. Щомъ имашъ любовъ, имашъ и миръ. Щомъ имашъ хлѣбъ, гладенъ нѣма да бждешъ. Щомъ имашъ вода, жаденъ нѣма да бждешъ. Любовта носи животъ; животътъ носи свѣтлина, а свѣтлината носи миръ. Значи, имаме ли любовъ, ще бждемъ мирни; имаме ли свѣтлина, ще знаемъ, дѣ отиваме. Най-послѣ вие трѣбва да изучавате радостта, да знаете, че ще постигнете това, къмъ което се стремите.

И тъй, като ученици, ще гледате реално